

(АБОНЕМЕНТ)
П.І. 76477
Пролетарі всіх країн, єднайтесь!

Наукн. бібліотека

П.І. 76477

Заднішовицькі надри

Орган партбюро, ректорату, комітету ЛКСМУ, профкому та місцевому
Одеського Державного Університету ім. І. І. Мечникова

№ 5 (279)

Четвер, 16 лютого 1950 р.

Ціна 20 к.

Кандидати сталінського блоку комуністів і безпартійних

Разом з усім радянським народом трудящі нашого міста-героя висунули своїх кандидатів у депутати Верховної Ради СРСР. Найважливіший етап виборчої кампанії — висунення кандидатів — пройшов на підприємствах і в установах міста в обстановці величезного патріотичного піднесення, яскраво продемонстрував велику політичну активність трудящих. На передвиборних зборах комуністи виступали у тісному блоці з безпартійними. Вони разом будують комунізм, разом борються за дальший розвиток нашої радянської Батьківщини, разом роблять велику загальнонародну справу — висувають кращих синів і дочок народу у депутати соціалістичного парламенту.

Своїм першим кандидатом трудящі Одеси називають великого вождя, учителя і друга Йосифа Віссаріоновича Сталіна. З ім'ям товариша Сталіна зв'язані всі перемоги радянського народу. Сталін — це символ нашої могутності і слави. Під проводом мудрого Сталіна наш народ впевнено іде до комунізму. Серця всіх радянських людей з почуттям великої любові звернені до товариша Сталіна. Йосиф Віссаріонович Сталін — перший всенародний кандидат.

Трудящі на своїх зборах з величезним піднесенням висунули кандидатами в депутати Верховної Ради СРСР вірних соратників товариша Сталіна — керівників більшовицької партії і радянського уряду товаришів В. М. Молотова, Г. М. Маленкова, К. Є. Ворошилова, Л. П. Берія, Л. М. Кагановича, А. І. Мікояна, А. А. Андреєва, М. С. Хрущова, М. М. Шверника, М. О. Булганіна і О. М. Косягіна.

Висуваючи першими кандидатами великого Сталіна і його славних соратників, трудящі Одеського — Ленінського виборчого округу висунули також своїми кандидатами у депутати Верховної Ради СРСР кращих

людей нашої області — знатного машиніста-луніця депо Одеса-Товарна Олександра Вікентійовича Скверняка і директора передової Кам'яномостівської МТС Данила Тимофійовича Степанка.

Трудящі нашого округу добре знають товаришів О. В. Скверняка і Д. Т. Степанка. Вони гордяться їх славними ділами і з радістю висувають їх своїми кандидатами у депутати найвищого органу влади. Тільки в нашій радянській країні можливе таке вільне волевиявлення народу. Тільки нас воєю народу прості люди, які усміли себе сумлінною працею, стають державними діячами. Наша влада народна, народ сам висуває до неї своїх кращих представників. Кандидати сталінського блоку комуністів і безпартійних — це передові люди нашої країни, полум'яні патріоти нашої Батьківщини.

В дні підготовки до виборів радянський народ ще тісніше згортовується навколо більшовицької партії і великого Сталіна. Всі радянські люди готовуються до виборів, як до великого всенародного сята. Разом з усіма трудящими наполегливо готуються до виборів і багаточисельний колектив студентів, викладачів і службовців нашого університету. Сотні агіаторів проводять агітаційну роботу в студентських гуртожитках і в будинках виборчої дільниці. Регулярно проактює агітпункт. В університеті часто організовуються лекції і доповіді для виборців. Це свідчить про те, що колектив університету підходить до справи підготовки до виборів з глибоким усвідомленням свого патріотичного обов'язку перед Батьківщиною. В день виборів — 12 березня 1950 року — всі члени нашого університетського колективу одностайно віддадуть свої голоси за кандидатів непереможного сталінського блоку комуністів і безпартійних.

Стінна газета агітпункту

Працівники агітпункту виборчої дільниці № 39 дніями випустили перший номер своєї стінної газети «Агітатор». Газета дбайливо оформленена, в ній вміщено цікаві і змістовні матеріали.

В передовій статті розповідається про принципи соціалістичної демократії, про радянську виборчу систему, викривається справжня суть демократії буржуазної, роз'яснюються велике значення виборів до Верховної Ради СРСР.

Цікавим в газеті є допис 80-річного виборця А. Я. Ліфшица, який розповідає про важке життя трудящих до Великої Жовтневої соціалістичної

революції, про антидемократичну систему виборів у царській Росії.

Хатні господарки квартири 16 і 20 будинку № 5 по вул. Садовій т.т. Кожевникова і Максимова на сторінках газети висловлюють подяку агітаторам-студентам університету Тамари Мусієздовій за хорошу роботу.

Під рубрикою «Трибуна агітатора» вміщено статті агітаторів студентів Трегубова і Киржнер, в яких вони діляться своїм досвідом агітаційної роботи.

Випуск стінгазети агітпункту — важлива і корисна справа. Бажаємо

дальших успіхів редколегії цієї газети.

Підготовка до святкування 32 річниці Радянської Армії

Колектив університету готується гідно відзначити 32 річницю нашої славної Радянської Армії. В університеті буде влаштована виставка, яка відобразить бойовий шлях Радянської Армії. 22 лютого в Актовому залі відбудеться урочистий вечір, присвячений 32 річниці Радян-

ської Армії. На честь цього всенародного свята вийдуть спеціальні номери стінгазет, будуть проведені міжфакультетські стрілецькі змагання. Учасники художньої самодіяльності готують велику і цікаву програму, яку покажуть в університеті і в підшефних організаціях.

ТОВАРИШ Й. В. СТАЛІН — ВСЕНАРОДНИЙ КАНДИДАТ У ДЕПУТАТИ ВЕРХОВНОЇ РАДИ СРСР

Одеський — Ленінський виборчий округ № 463

ПЕРЕДВИБОРНА ОКРУЖНА НАРАДА ОДНОСТАЙНО ПІДТРИМАЛА
ВИСУНЕННЯ КАНДИДАТАМИ В ДЕПУТАТИ РАДИ СОЮЗУ

товариша Й. В. Сталіна, товаришів В. М. Молотова, Г. М. Маленкова, К. Є. Ворошилова, Л. П. Берія, Л. М. Кагановича, А. І. Мікояна, А. А. Андреєва, М. С. Хрущова, М. М. Шверника, М. О. Булганіна, О. М. Косягіна і О. В. Скверняка,

КАНДИДАТОМ В ДЕПУТАТИ РАДИ НАЦІОНАЛЬНОСТЕЙ

Д. Т. Степанка

8 лютого у великому, святково прибраному залі Будинку партійної освіти ім. Кірова зібралися представники більш як 2000 тисяч трудящих Одеського — Ленінського виборчого округу на окружну передвиборну нараду, щоб обговорити висунені кандидатури в депутати Верховної Ради СРСР.

Колективи трудящих на заводах і фабриках, в учебних закладах і різних установах на своїх багатолюдних зборах висунули першим кандидатом в депутати Ради Союзу знатного машиніста Одеської залізниці Олександра Вікентійовича Скверняка і канадідатом у депутати Ради Національностей — директора передової в області Кам'яномостівської МТС Данила Тимофійовича Степанка.

РЕЗОЛЮЦІЯ

ПЕРЕДВИБОРНОЇ НАРАДИ ПРЕДСТАВНИКІВ ТРУДЯЩИХ І ГРОМАДСЬКИХ ОРГАНІЗАЦІЙ
ОДЕСЬКОГО — ЛЕНІНСЬКОГО ВИБОРЧОГО ОКРУГУ

1. Обговоривши питання про висунення кандидатів у депутати Верховної Ради СРСР, окружна передвиборна нарада представників загальних зборів трудящих Одеського — Ленінського виборчого округу № 463 одностайно схвалює рішення загальних зборів колективів депо станції Одеса-Товарна, порту, заводів прядів'яних і сталевих канатів, фрезерних верстатів ім. Кірова, ім. Жовтневої революції, сільськогосподарського інституту та ін. про висунення кандидатами у депутати Верховної Ради СРСР великого вождя комуністичної партії і радянського народу Йосифа Віссаріоновича Сталіна, члена ВКП(б), 1903 року народження.

2. Просить товариша Й. В. Сталіна, товаришів В. М. Молотова, Г. М. Маленкова, Л. П. Берія, К. Є. Ворошилова, Л. М. Кагановича, А. І. Мікояна, А. А. Андреєва, М. С. Хрущова, М. О. Булганіна, М. М. Шверника, О. М. Косягіна, а також О. В. Скверняка — дати

свою згоду балотуватися в депутати Ради Союзу Верховної Ради СРСР по Одеському — Ленінському виборчому округу № 463.

3. Передвиборна окружна нарада підтримує рішення загальних зборів трудящих виборчого округу про висунення кандидатом у депутати Ради Національностей Верховної Ради СРСР тов. Д. Т. Степанка — директора Кам'яномостівської МТС, члена ВКП(б), 1902 року народження.

4. Просити тов. Д. Т. Степанка дати свою згоду балотуватися в депутати Ради Національностей Верховної Ради СРСР по Одеському виборчому округу № 37.

ІЗ ЗВЕРНЕННЯ

ОКРУЖНОЇ ПЕРЕДВИБОРНОЇ НАРАДИ ДО ВИБОРЦІВ ОДЕСЬКОГО — ЛЕНІНСЬКОГО ВИБОРЧОГО ОКРУГУ

Дорогі товариши!

Наближається день виборів до Верховної Ради СРСР — найвищого органу державної влади нашої великої Батьківщини.

Товариши! У наступних виборах до Верховної Ради СРСР комуністична партія знову виступає в тісному непорушному блоку з безпартійними трудящими масами. Цей союз зміцнює у боротьбі за могутність нашої славної Батьківщини.

Цей блок спаяний кров'ю в дні Великої Жовтневої соціалістичної революції, в дні громадянської і Великої Вітчизняної воєн. Комуністів і безпартійних об'єднують великі ідеї комунізму, за здійснення яких вони борються в одному строю.

Виборці Одеського — Ленінського виборчого округу першим кандидатом у депутати Верховної Ради СРСР одностайно назвали ім'я великого вождя комуністичної партії і радянського народу Йосифа

Скверняка, знатного машиніста Одеської залізниці.

Загальні збори трудящих округу висунули кандидатом у депутати Ради Національностей Данила Тимофійовича Степанка — директора передової в області Кам'яномостівської машинно-тракторної станції.

На окружній передвиборній нараді ми всі дійшли одностайного рішення — підтримати висунення наших кандидатів і заликаємо всіх виборців округу віддати за них свої голоси.

Товариши виборці Одеського — Ленінського виборчого округу! Всі, як один, з'явимося 12 березня на виборчі дільниці і віддамо свої голоси за наших славних кандидатів — кандидатів сталінського блоку комуністів і безпартійних!

Хай живе наша велика Батьківщина!

Хай живе всенародний кандидат, рідний і палко любимий товариш Сталін!

НА ДОПОМОГУ АГІТАТОРОВІ

Про державний устрій СРСР

«Союз Радянських Соціалістичних Республік», — говорить стаття 13 Конституції СРСР, — є союзною державою, утвореною на основі добровільного об'єднання рівноправних радянських соціалістичних республік». Ця стаття Сталінської Конституції визначає основні риси радянської багатонаселеної держави.

СРСР є союзною державою, тобто федерацією, до складу якої входить 16 союзних республік. Радянська федерація докорінно відрізняється від федерацій буржуазних.

Однією з особливостей радянської федерації є те, що в основі її лежить національний принцип. Суб'єкти радянської федерації, — говорить товариш Сталін, «повинні бути і можуть бути не всія ділянки і одиниці і не всяка географічна територія, а лише певні області, які природно поєднують в собі особливості походу, своєрідність національного складу і деяку мінімальну цілісність економічної території». (Твори, т. 4, стор. 72).

В 1936 році в доповіді про проект Конституції І. В. Сталін вказав, що для союзної республіки необхідно, щоб нація, яка дала ім'я республіці, складала більшість у загальній масі національного населення.

Буржуазні федерації, на відміну від СРСР, будуються без усякого врахування національних моментів (наприклад, США або Швейцарія).

Другою особливістю радянської федерації з'являється доорієнтований характер об'єднання. Твори радянської держави Ленін і Сталін неодноразово підкреслювали, що неодмінною умовою об'єднання народів повинен бути його добровільний характер.

Вираженням добровільного характеру нашого союзу з'являється закріплене Конституцією право виходу союзних республік із складу СРСР.

Зовсім на іншій основі будуються буржуазні федерації. Едність буржуазних федерацій встановлюється і підтримується насильством. Слобода виходу із їх складу звичайно приводить до громадянської війни, і едність відновлюється силою зброй. Так було в Швейцарії 1847-1848 рр., коли ряд кантонів, намагаючись виділитись, створив «Окремий союз» («Зондербунд»), так було і в США під час громадянської війни 1861-1865 рр.

Слідуючим найважливішим принципом радянського федералізму є рівноправність союзних республік. Правову рівність народів, що входять до складу Союзу, товариш Сталін називає як одну з найважливіших основ СРСР. Але в умовах пролетарської держави не можна було обмежитись встановленням тільки правової рівності.

Тяжкою спадщиною царизму була національна відсталість національних окраїн. Більшовицька партія і радянська держава поставили перед собою завдання в найкоротший строк вивести окраїни із стану багатовікової відсталості, підняті їх до рівня найбільш розвинених районів країни, досягти цим встановлення не лише правової, а й фактичної рівності всіх народів. Блискучий розквіт радянських республік за роки радянської влади є результатом запровадження в життя ленінсько-сталінської національної політики.

Буржуазні федерації не здатні встановити не тільки фактичну, але і правову рівність своїх членів. Так, наприклад, у Німецькій

союзний державі (1871-1918 рр.) Пруссія користувалась величезними перевагами, які виділяли її з ряду інших членів союзу.

В нашій федерації всі республіки рівноправні, і жодна з них не користується якими-небудь перевагами перед іншими. Рівноправність республік знаходить своє вираження в тому, що кожна республіка, незалежно від кількості населення, обирає до Ради Національності 25 депутатів, кожна республіка представлена в Президії Верховної Ради СРСР заступником голови Президії, кожна республіка згідно Конституції має право вимагати скликання позачергової сесії Верховної Ради і проведення референдума.

Членами радянської федерації з'являються союзні республіки. В ряді виступів товариша Сталіна визначені умови, наявністю яких необхідна для того, щоб те чи інше державне утворення могло бути прийнято до складу СРСР як союзна республіка. Членами Союзу СРСР можуть бути тільки радянські соціалістичні республіки.

СРСР є союзом суверенних, тобто самостійних, незалежних республік. Але, вступивши до складу СРСР, республіки для здійснення спільніх цілей інтересів передають частину своїх прав СРСР як единому цілому. У зв'язку з цим ряд питань передається у виключне відання СРСР. Всього зараз в СРСР нараховується 16 автономних республік.

Автономна область також являє собою національно-державне утворення, яке відкриває можливість максимального наближення державного апарату до народних мас. Однак, автономна область не є державою. Вона не має своєї конституції, не має законодавчих органів. Але в розв'язанні питань місцевого характеру, що витикають із національних і економічних особливостей давої території, місцеві органи влади автономної області володіють широкими повноваженнями. Автономна область має окрім представництва в Раді Національностей Верховної Ради СРСР, куди посилає 5 депутатів. Автономна область в ході свого розвитку може бути перетворена в автономну республіку, а потім нація і в союзну республіку. Киргизька РСР пройшла шлях від автономної області до союзної республіки. Зараз в СРСР є дев'ять автономних областей.

Державний устрій СРСР найкращим чином задоволяє багатосторонні і різноманітні інтереси народів СРСР, забезпечуючи всім народам нашої неосяжної Батьківщини можливості для розвитку їх державності і культури, національної формою і соціалістичною змістом. У радянській багатонаціональній державі назавжди викорінені всяка національна ворожнеча і, навіть і встановлені міжнароджані державами дали змогу ще більше розширити права республік. І лютого 1944 року прийняті були закони про надання республікам права створювати свої військові формування і вступати в безпосередні відносини з іноземними державами.

УРСР своєю самовідданою боротьбою в роки війни завоювала право на почесне місце в ряду передових борців за мир, свободу і незалежність народів. Тепер Українська РСР, так само як і інші союзні республіки, активно здійснює своє право ведення зовнішніх відносин.

Національна політика більшовицької партії і радянської держави склерована на те, щоб відкрити шляхи для розвитку не тільки великих, але й самих малих народів. Жовтнє-

ва революція відкрила перед усіма народами нашої країни можливість відтворення і створення їх державності.

Автономна республіка і автономна область з'являються формами державної організації ряду народів, пробуджених до життя пролетарською революцією. Автономна республіка є державою, яка входить до складу союзної республіки. Як і всяка держава, автономна республіка має вищі законодавчі органи. Конституцію, яка приймається Верховною Радою АРСР, і територію, яка не може змінюватися без згоди автономної республіки. Вона має своє окреме представництво в Раді Національностей Верховної Ради СРСР, куди вона посилає 11 депутатів. Але на відміну від союзної республіки автономна республіка не може вийти із складу СРСР, ії Конституція, прийнята Верховною Радою АРСР, затверджується Верховною Радою тієї республіки, до складу якої входить дана автономна республіка.

Між автономною і союзною республіками немає непроходимої грани. В ході свого розвитку автономна республіка може бути перетворена в союзну (наприклад, Таджицька, Казахська і Киргизька РСР, які раніше були автономними республіками). Всього зараз в СРСР нараховується 14 автономних республік.

Автономна область також являє собою національно-державне утворення, яке відкриває можливість максимального наближення державного апарату до народних мас. Однак, автономна область не є державою. Вона не має своєї конституції, не має законодавчих органів. Але в розв'язанні питань місцевого характеру, що витикають із національних і економічних особливостей давої території, місцеві органи влади автономної області володіють широкими повноваженнями. Автономна область має окрім представництва в Раді Національностей Верховної Ради СРСР, куди посилає 5 депутатів. Автономна область в ході свого розвитку може бути перетворена в автономну республіку, а потім нація і в союзну республіку. Киргизька РСР пройшла шлях від автономної області до союзної республіки. Зараз в СРСР є дев'ять автономних областей.

Державний устрій СРСР найкращим чином задоволяє багатосторонні і різноманітні інтереси народів СРСР, забезпечуючи всім народам нашої неосяжної Батьківщини можливості для розвитку їх державності і культури, національної формою і соціалістичною змістом. У радянській багатонаціональній державі назавжди викорінені всяка національна ворожнеча і, навіть і встановлені міжнароджані державами дали змогу ще більше розширити права республік. І лютого 1944 року прийняті були закони про надання республікам права створювати свої військові формування і вступати в безпосередні відносини з іноземними державами.

УРСР своєю самовідданою боротьбою в роки війни завоювала право на почесне місце в ряду передових борців за мир, свободу і незалежність народів. Тепер Українська РСР, так само як і інші союзні республіки, активно здійснює своє право ведення зовнішніх відносин.

М. НУДЕЛЬ,
кандидат юридичних наук.

ПАРТИЙНІ ЗБОРИ, ПРИСВЯЧЕНІ ПІДСУМКАМ ПЕРШОГО СЕМЕСТРУ

Вчора відбулись загальноуніверситетські партійні збори, присвячені підсумкам першого семестру. З доповідю про підсумки учебової, наукової і політико-виховної роботи за перше півріччя і завдання на друге півріччя виступив проректор в усіх спрахах доцент О. М. Смирнов.

Поліпшити якість семінарських занять

На всіх курсах і факультетах нашого університету розпочались семінарські заняття із соціально-економічних дисциплін. Здавалося б, що вже всі студенти повинні були добре усвідомити значення цих занять для глибокого заохочення програмового матеріалу і добросовісно готовуватися до них.

Однак, з перших днів другого семестру виявилось ряд недоліків в підготовці до семінарів. Часто трапляється пропуск семінарських занять без поважних причин, відмовлення відповідати тощо. Так наприклад, на семінарі з основ марксизму-ленінізму, присвяченому першій і другій рисам діалектичного методу, студентки Шелудько, Обріанська, Танасова (І курс біологічного факультету) відмовились відповідати, мотивуючи цей відказ тим, що пізно повернулись з канікул і не встигли підготуватися.

На І курсі історичного факультету

В обговоренні доповіді тов. Смирнова взяли участь комуністи т.т. Луньонок, Сьора, Жаренко, Коган, Москаленко, Плосконос, Ефремов та ін. Збори прийняли рішення, скрізь виступав проректор в усіх спрахах доцент О. М. Смирнов.

На другому семінарському занятті студентка Бондар не змогла привести простого прикладу про взаємоз'язок із залежністю явищ в природі і суспільстві. Тут ще панує так званий «канікулярний» настрій. Очевидно з тієї ж причини одержала «посредню» на одному із семінарів одна із кращих студенток I курсу біологічного факультету Внукова, а студент хімічного факультету Циганков пропустив семінар, незважаючи на те, що виявив на минулій сесії низький рівень знань.

На факультетах ще не вживається рішучих заходів до виправлення такого положення. Байдуже ставлення до недоліків семінарських занять з боку деканатів і громадських організацій факультетів неприпустиме. Треба негайно навести порядок на цій ділянці.

(Наш кор.).

Організувати на факультетах кінофікацію учебового процесу

Кінофікація учебового процесу має важливе значення для підвищення знань студентів. Рада Міністрів СРСР в своїй постанові від 10 липня 1949 р. дозволила безкоштовне демонстрування у вузах науково-популярних, хронікально-документальних ізучувальних фільмів. В нашему університеті є всі можливості кінофікувати учебний процес: є необхідна кіноапаратура, є приміщення, можна по договореності з обласною кінотоюрою головкінпрокату дістати потрібні учебові і хронікальні кінофільми. Користь від цього буде велика. На

укові фільми можна показувати студентам всіх факультетів в ході заняття, а також під час роботи гуртків і наукових семінарів. Для цього можна обладнати навіть учебові аудиторії.

Однак адміністративно-господарська частина університету досі ще зацікавилася цим питанням і палець об палець не вдарила, щоб запровадити в університеті кіно.

Кінофікувати учебовий процес можна і треба. Необхідно лише після правильного взяття за руку.

В. ВІКТОРОВ.

СПОРТ

НОВИЙ УСПІХ НАШИХ БАСКЕТБОЛІСТІВ

Нешодавно в м. Львові відбулися змагання на першість з баскетболу вузів України добровільного спортивного товариства «Наука». Устроїлися 11 найсильніших чоловічих і жіночих баск